

בולעטין # 336 - אלול תש"נ לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יבַּחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹתְכֶם וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני במדבר - פרק יג - המשך רמז תשמב

... (המשך מגליון הקודם) ויתורו את ארץ כנען. אמר רבי ברכיה בשם רבי סימאי מה ראה כנען להזכר כאן, אלא אמר לישראל לא בצדקתך וביושר לבבך וגו' כי ברשעת הגוים האלה, אמר הקדוש ברוך הוא עונותיו ילכדנו את הרשע ואין רשע אלא שבעה עממים שנאמר כי ברשעת הגוים האלה, ראה הקדוש ברוך הוא שאין לישראל זכות שיכנסו לארץ נזכר ליצחק שנולד לאברהם בן מאה שנה ושרה בת תשעים שנה, וכנען כ' עשרים נ' חמשים הרי מאה ותשעים שנה:

וישלח אותם משה. א"ל לא תכנסו כגנבים, ואם יאמרו לכם על מה באתם עלינו תאמרו להם על ה' תאנים ועל ה' רמונים ועל אשכול אחד של ענבים, אם יאמרו לכם שמא לעקור אילני ע"ז ולקוץ אשרה באתם עלינו תאמרו להן לאו, נכנסו כשלוחים ויצאו כחמורים, הגיעו לחברון נטלו משם ה' תאנים וה' רמונים ואשכול אחד של ענבים, צווח בהם תלמי צוחה אחת ונפלו על פניהם ארצה, התחילו מנפחים בפיהם ומנשבים באפס עד שנתישבה דעתם עליהם, אח"כ אמרו להם על מה באתם

(עליהם) [עלינו] [שמא להכרית אילנות ואשרה של ע"ז באתם עלינו] והלא כל העולם כלו של אלהיכם הוא ולמי שהוא רוצה נותנו [א"ל לאו]. שגרום בשלום ולא הרגום, ובשכר זה שייר מהם הקדוש ברוך הוא עד גלות הבית האחרון, ויש אומרים עד אותה שעה, כיון ששמע משה שבאו מרגלים נכנס וישב בבית המדרש הגדול שלו וכל ישראל יושבין לפניו י"ב מיל ולכל צד שמעו ישראל את קולו עד תחום י"ב מיל, וכיון שבאו מרגלים פנו להם להם מקום וישבו בינותם, א"ל מפני מה אתם יושבים, אמרו מה שבידכם. מיד פתחו ואמרו הארץ אשר עברנו בה לתור אותה ארץ אוכלת יושביה היא וגו' ושם ראינו את הנפילים. מעיד אני עלי שמים וארץ שלא היתה בדעתו של הקדוש ברוך הוא להמית עשרה נשיאי ישראל, אלא שרצו אחר משה ואהרן [לרגום אותם באבנים] עד שנכנסו תחת כנפי השכינה:

ואלה שמותם למטה ראובן. אמר רבי יצחק דבר זה מסורת בידינו מאבותינו מרגלים על שם מעשיהם נקראו ולא עלה בידינו אלא אחד, סתור בן מיכאל שסתר דבריו של הקדוש ברוך הוא, [מיכאל] שעשה עצמו מך. אמר רבי יוחנן אף אנו נאמר נחבי בן ופסי שהחביא דבריו של הקדוש ברוך הוא, [ופסי] שפסע על מדותיו של הקדוש ברוך הוא:

למטה יהודה כלב בן יפונה. כתיב וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב וכתיב כלב בן יפונה, אמאי קרי ליה בן יפונה שפנה עצמו מעצת מרגלים, ואכתי בן קנז הוא, והכתיב וכלב בן חצרון ואמאי קרי ליה בן קנז אחי כלב, אחוהי דכלב מן אמיה דהוה ליה כלב חורגיה דקנז, דיקא נמי דכתיב וכלב בן יפונה הקנזי ולא בן קנז:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)